

ПЕРШІ ЖЕРТВИ "ЧОРНОБИЛЬСЬКОГО" АТОМА

Алла АКСЬОНОВА

Вибух та пожежа на четвертому енергоблоці ЧАЕС тієї жакливної квітневої ночі 1986 року, згідно зі списком перших людських жертв, підписаного генеральним директором виробничого об'єднання (ВО) "Чорнобильська АЕС" Михайлом Уманцем, стали фатальними для тридцяти людей

У документі уточнюється, що перелік перших людських втрат склали 6 пожежників, 19 працівників з експлуатаційного персоналу четвертого енергоблока, дві охоронниці з Прип'ятського районного відділу внутрішніх справ (РВВС) та три працівники з підприємств Харкова і Смоленська, які перебували на ЧАЕС у відрядженні.

Безпосередньо під час вибуху на четвертому енергоблоці загинула одна людина. Це старший оператор реакторного цеху четвертого енергоблока Валерій Ходемчук, тіло якого так і не знайшли. Тож його могилою стало робоче місце – внаслідок вибуху приміщення головних циркулярних насосів опинилося під завалом. Зараз в "Укритті" по 41-й осі стінки біологічного захисту, що відокремлює 3-й енергоблок від 4-го, встановлена меморіальна дошка з написом "Ходемчук Валерій Ілліч 24.03.1951 – 26.04.1986 роки" і бронзова табличка: "Не кинули свій пост. Мужньо стояли до кінця".

Наступною жертвою Чорнобильської аварії став інженер зі "Смоленськатоменерго" Шашенок Володимир Мико-

лайович (21.04.1951 – 26.04.1986), який у момент вибуху перебував напроти реакторної зали. Отримавши перелом хребта, інші ушкодження й величезну дозу опромінення, він помер о шостій годині ранку в лікарні міста Прип'яті, так і не прийшовши до свідомості.

Слід також зауважити, що першу розвідку після аварії здійснили начальник зміни реакторного цеху Перевозченко Валерій Іванович (06.05.1947 – 13.06.1986) разом із працівником пульта управління реактором Топтуновим Леонідом Федоровичем (16.08.1960 – 14.05.1986). На жаль, від отриманих летальних доз опромінення вони невдовзі померли в Московській 6-й центральній клінічній лікарні. Із травня по липень 1986 року з цієї ж причини, що медичною мовою називається гостра променева хвороба, з життя пішли ще 26 учасників та свідків тих жакливих подій. Серед них:

Із числа персоналу ЧАЕС:

Лелеченко Олександр Григорович (26.07.1938 – 07.05.1986);

Акімов Олександр Федорович (06.05.1953 – 11.05.1986);

Кургузов Анатолій Харлампійович (12.06.1957 – 12.05.1986);

Орлов Іван Лукич (10.01.1945 – 13.05.1986);

Бражник В'ячеслав Стефанович (03.05.1957 – 14.05.1986);

Кудрявцев Олександр Геннадійович (11.12.1957 – 14.05.1986);

Лопатюк Віктор Іванович (22.08.1960 – 17.05.1986);

Шаповалов Анатолій Іванович (06.04.1941 – 19.05.1986);

Дегтяренко Віктор Михайлович (10.08.1954 – 19.05.1986);

Проскураков Віктор Васильович (09.04.1955 – 17.05.1986);

Баранов Анатолій Іванович (13.06.1953 – 20.05.1986);

Перчук Костянтин Григорович (23.11.1952 – 20.05.1986);

Коновал Юрій Іванович (01.01.1942 – 28.05.1986);

Сітніков Анатолій Андрійович (20.01.1940 – 30.05.1986);

Попов Георгій Іларіонович (21.02.1940 – 13.06.1986);

Вершинін Юрій Анатолійович (22.05.1959 – 21.07.1986);

Новік Олександр Васильович (11.08.1961 – 26.07.1986).

Пожежники з ВПЧ – 2 та СВПЧ – 6:

Правик Володимир Павлович (13.06.1962 – 11.05.1986);

Кібенюк Віктор Миколайович (17.02.1963 – 11.05.1986);

Тишура Володимир Іванович (15.12.1959 – 10.05.1986);

Титенюк Микола Іванович (05.12.1962 – 16.05.1986);

Вашук Микола Васильович (05.06.1959 – 14.05.1986);

Ігнатенко Василь Іванович (13.03.1961 – 13.05.1986).

Працівники охорони з Прип'ятського РВВС:

Іваненко Катерина Олександрівна (11.09.1932 – 26.05.1986);

Лузганова Клавдія Іванівна (09.05.1927 – 31.07.1986).

Нагадаємо, що вибух на четвертому енергоблоці стався під час проведення випробування так званого "вибігу" турбогенератора □ 8 згідно з програмою "Програма випробувань". Задіяні в них були й три фахівці з підприємств Харкова та Смоленська. Вони також стали

жертвами "мирного" атома. Крім згаданого вище Володимира Шашенка, від гострої променевої хвороби померли й представники з Харківського турбінного заводу:

Савенков Володимир Іванович (15.02.1958 – 21.05.1986) і Попов Георгій Іларіонович (21.02.1940 – 13.06.1986).

На жаль, із плином часу кількість людей, які віддали власне життя при локалізації аварії на ЧАЕС, збільшувалася. В даному випадку варто згадати й про екіпаж вертолітників:

Воробйова Володимира Костянтиновича (21.03.1956 – 02.10.1986);

Юнгкінда Олександра Євгеновича (15.04.1958 – 02.10.1986);

Христинича Леоніда Івановича (28.02.1953 – 02.10.1986);

Ганжука Миколу Олександровича (26.06.1960 – 02.10.1986), які загинули 2 жовтня 1986 року над зруйнованим четвертим енергоблоком, при виконанні завдання. Помер у 2004 році від радіаційних наслідків, що позначилися на здоров'ї, й генерал-майор внутрішньої служби, Герой Радянського Союзу Леонід Телятников (у 1986 році майор внутрішньої служби, начальник ВПЧ – 2 по охороні ЧАЕС), який керував гасінням пожежі на даху четвертого зруйнованого енергоблока та на даху машинного залу Чорнобильської АЕС.

Є в переліку людських втрат при локалізації наслідків цієї катастрофи й інші прізвища, про які ми розповідатимемо в наступних номерах. Всі ці люди до кінця виконали свій не тільки професійний, а громадський обов'язок, щоб врятувати нас від невидимого ворога. Світла їм пам'ять, велика вдячність та шана від живих.